KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.2.2020 r.
COM(2020) 35 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji dotyczących nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W niniejszym zaleceniu Komisja Europejska zwraca się do Rady Unii Europejskiej o upoważnienie do rozpoczęcia negocjacji dotyczących nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o wyznaczenie Komisji jako negocjatora Unii oraz o skierowanie wytycznych do negocjatora i wyznaczenie specjalnego komitetu, w konsultacji z którym należy prowadzić negocjacje.

2. WPROWADZENIE

W dniu 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratomu).

Warunki wystąpienia określono w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem") z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwanej dalej „Umową o wystąpieniu")[1].

Umowa o wystąpieniu weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r. i przewiduje okres przejściowy, w trakcie którego prawo Unii będzie miało zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie, zgodnie z tą Umową. Okres ten upłynie z dniem 31 grudnia 2020 r., chyba że Wspólny Komitet ustanowiony na mocy Umowy o wystąpieniu przyjmie przed dniem 1 lipca 2020 r. jedną decyzję przedłużającą okres przejściowy o maksymalnie rok lub 2 lata.

W wytycznych z dnia 23 marca 2018 r. Rada Europejska potwierdziła, że Unia jest zdeterminowana, by w przyszłości utrzymywać jak najbliższe stosunki partnerskie ze Zjednoczonym Królestwem. Zgodnie z tymi wytycznymi takie partnerstwo powinno obejmować współpracę handlową i gospodarczą oraz inne obszary, w szczególności walkę z terroryzmem i przestępczością międzynarodową, oraz bezpieczeństwo, obronę i politykę zagraniczną. Rada Europejska stworzyła te wytyczne, aby nakreślić ogólne założenia ram przyszłych stosunków, które następnie szerzej przedstawiono w deklaracji politycznej towarzyszącej Umowie o wystąpieniu i w niej wspomnianej.

Deklaracja polityczna towarzysząca Umowie o wystąpieniu określa ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem („deklaracja polityczna")[2]. Deklaracja ta ustanawia parametry ambitnego, szerokiego, pogłębionego i elastycznego partnerstwa w dziedzinach współpracy handlowej i gospodarczej opartej na kompleksowej i wyważonej umowie o wolnym handlu; ścigania przestępstw i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych; polityki zagranicznej; bezpieczeństwa i obrony; oraz szerszych obszarów współpracy.

Art. 184 Umowy o wystąpieniu stanowi: „Unia i Zjednoczone Królestwo dokładają wszelkich starań, w dobrej wierze i w pełnym poszanowaniu swoich odpowiednich porządków prawnych, aby podjąć niezbędne kroki w celu szybkiego wynegocjowania umów regulujących ich przyszłe stosunki, o których mowa w deklaracji politycznej z dnia 17 października 2019 r., oraz w celu przeprowadzenia stosownych procedur związanych

[1] Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.
[2] Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

z ratyfikacją lub zawarciem tych umów dla zapewnienia, aby w zakresie, w jakim jest to możliwe, umowy te miały zastosowanie od chwili zakończenia okresu przejściowego".

W swoich konkluzjach z dnia 13 grudnia 2019 r. Rada Europejska ponownie potwierdziła swój zamiar utrzymywania w przyszłości jak najbliższych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem, zgodnie z deklaracją polityczną oraz przy poszanowaniu uprzednio uzgodnionych wytycznych Rady Europejskiej, jak również oświadczeń i deklaracji, w szczególności z dnia 25 listopada 2018 r. W szczególności Rada Europejska potwierdziła, że przyszłe stosunki ze Zjednoczonym Królestwem będą opierać się na równowadze praw i obowiązków oraz że powinny zapewniać równe warunki działania. Rada Europejska zwróciła się do Komisji, by bezpośrednio po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE przedstawiła Radzie projekt kompleksowego mandatu na potrzeby negocjacji w sprawie przyszłych stosunków z tym państwem.

3. NOWE PARTNERSTWO

Ambitne i wszechstronne nowe partnerstwo, przewidziane w niniejszym zaleceniu, odzwierciedla konkluzje i wytyczne Rady Europejskiej i opiera się na deklaracji politycznej.

Planowana umowa o partnerstwie jest pojedynczym pakietem, który składa się z trzech następujących elementów:

- postanowień ogólnych (w tym postanowień dotyczących podstawowych wartości i zasad oraz zarządzania);
- postanowień gospodarczych (w tym postanowień dotyczących handlu i gwarancji równych warunków działania); oraz
- postanowień w zakresie bezpieczeństwa (w tym postanowień dotyczących współpracy organów ścigania i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, jak również dotyczących polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony).

Planowana umowa o partnerstwie opiera się na założeniu, że wzrostowi dobrobytu i bezpieczeństwa sprzyjają: międzynarodowy ład oparty na zasadach, ochrona praw indywidualnych i praworządności, wysokie normy ochrony praw pracowników i konsumentów oraz środowiska, walka ze zmianą klimatu oraz swobodny i uczciwy handel.

Zakres umowy o partnerstwie planowanej w niniejszym zaleceniu jest kompleksowy, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 13 grudnia 2019 r. Obejmuje wszystkie obszary zainteresowania przedstawione w deklaracji politycznej: współpracę handlową i gospodarczą, współpracę organów ścigania i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, politykę zagraniczną, bezpieczeństwo i obronę, udział w programach Unii oraz obszary tematyczne współpracy. Komisja jest gotowa osiągnąć jak najlepsze wyniki w krótkim okresie przejściowym i prowadzić dalsze negocjacje w sprawie wszelkich pozostałych kwestii po upływie okresu przejściowego.

Planowana umowa o partnerstwie będzie szanowała autonomię procesu decyzyjnego Unii i jej porządek prawny, integralność jej jednolitego rynku i unii celnej oraz niepodzielność czterech swobód. Powinna zapewnić ochronę interesów finansowych Unii i odzwierciedlać status Zjednoczonego Królestwa jako państwa trzeciego spoza strefy Schengen, które nie może posiadać takich samych praw ani czerpać takich samych korzyści jak państwo członkowskie. Planowana umowa o partnerstwie powinna opierać się na ramach ogólnego zarządzania obejmujących wszystkie obszary współpracy.

Jeżeli chodzi o zakres terytorialny planowanej umowy o partnerstwie, przypomina się, że w oświadczeniach zamieszczonych w protokole z posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 25 listopada 2018 r. zawarto następującą deklarację Rady Europejskiej i Komisji: „Po wyjściu Zjednoczonego Królestwa z Unii Gibraltar nie będzie uwzględniany w zakresie terytorialnym umów, które będą zawierane między Unią a Zjednoczonym Królestwem. Nie wyklucza to jednak możliwości posiadania odrębnych umów między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru. Bez uszczerbku dla kompetencji Unii i w pełnym poszanowaniu integralności terytorialnej jej państw członkowskich, jak gwarantuje art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, te odrębne umowy będą wymagały uprzedniej zgody Królestwa Hiszpanii."

4. NEGOCJACJE

Komisja będzie prowadzić negocjacje zgodnie z wytycznymi negocjacyjnymi określonymi w załączniku do niniejszej decyzji i w konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Komisja będzie prowadzić negocjacje w stałej koordynacji z Radą i jej organami przygotowawczymi oraz będzie terminowo konsultowała się z organami przygotowawczymi Rady i składała im sprawozdania, jak również będzie terminowo przedkładała wszelkie niezbędne informacje i dokumenty związane z negocjacjami.

Komisja będzie terminowo i wyczerpująco informowała Parlament Europejski o stanie negocjacji.

Komisja będzie prowadzić negocjacje we współpracy z Wysokim Przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz w porozumieniu z nim, jeżeli chodzi o kwestie związane ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa.

5. PODSTAWA PRAWNA

Proceduralną podstawą prawną decyzji upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji i przekazania negocjatorowi wytycznych negocjacyjnych jest art. 218 ust. 3 i 4 TFUE. Na tym etapie, ze względu na kompleksowy zakres planowanej umowy o partnerstwie oraz ambitne i długotrwałe stosunki, które ta umowa ma ustanowić, stosowną materialną podstawą prawną decyzji upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji i przekazania negocjatorowi wytycznych negocjacyjnych jest art. 217 TFUE. Ponadto w zakresie, w jakim załącznik do decyzji zawiera wytyczne negocjacyjne dotyczące kwestii objętych Traktatem Euratom, podstawa prawna decyzji powinna obejmować art. 101 EWEA. Podstawą prawną zalecanej decyzji powinien być zatem art. 218 ust. 3 i 4 TFUE i art. 101 EWEA. Materialną podstawę prawną dla podpisania i zawarcia nowej umowy o partnerstwie będzie można określić dopiero pod koniec procesu negocjacji.

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji dotyczących nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. W dniu 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem") wystąpiło z Unii Europejskiej.
2. Warunki wystąpienia określono w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwanej dalej „Umową o wystąpieniu"), wynegocjowanej i zawartej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej[3].
3. Umowa o wystąpieniu weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r. i przewiduje okres przejściowy, w trakcie którego prawo Unii będzie miało zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie, zgodnie z tą Umową. Okres ten upłynie z dniem 31 grudnia 2020 r., chyba że Wspólny Komitet ustanowiony na mocy Umowy o wystąpieniu przyjmie przed dniem 1 lipca 2020 r. jedną decyzję przedłużającą okres przejściowy o maksymalnie rok lub 2 lata.
4. W wytycznych z dnia 23 marca 2018 r. Rada Europejska potwierdziła, że Unia jest zdeterminowana, by w przyszłości utrzymywać jak najbliższe stosunki partnerskie ze Zjednoczonym Królestwem. Zgodnie z tymi wytycznymi takie partnerstwo powinno obejmować współpracę handlową i gospodarczą oraz inne obszary, w szczególności walkę z terroryzmem i przestępczością międzynarodową, oraz bezpieczeństwo, obronę i politykę zagraniczną. Rada Europejska stworzyła te wytyczne, aby nakreślić ogólne założenia ram przyszłych stosunków, które następnie szerzej przedstawiono w deklaracji politycznej towarzyszącej Umowie o wystąpieniu i w niej wspomnianej.
5. Deklaracja polityczna towarzysząca Umowie o wystąpieniu określa ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem („deklaracja polityczna")[4]. Ustanawia ona parametry ambitnego, szerokiego, pogłębionego i elastycznego partnerstwa w dziedzinach współpracy handlowej i gospodarczej

[3] Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.
[4] Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

opartej na kompleksowej i wyważonej umowie o wolnym handlu; ścigania przestępstw i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych; polityki zagranicznej; bezpieczeństwa i obrony; oraz szerszych obszarów współpracy.

6. Art. 184 Umowy o wystąpieniu stanowi, że Unia i Zjednoczone Królestwo dokładają wszelkich starań, w dobrej wierze i w pełnym poszanowaniu swoich odpowiednich porządków prawnych, aby podjąć niezbędne kroki w celu szybkiego wynegocjowania umów regulujących ich przyszłe stosunki, o których mowa w deklaracji politycznej, oraz w celu przeprowadzenia stosownych procedur związanych z ratyfikacją lub zawarciem tych umów dla zapewnienia, aby w zakresie, w jakim jest to możliwe, umowy te miały zastosowanie od chwili zakończenia okresu przejściowego.

7. W swoich konkluzjach z dnia 13 grudnia 2019 r. Rada Europejska ponownie potwierdziła swój zamiar utrzymywania w przyszłości jak najbliższych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem, zgodnie z deklaracją polityczną oraz przy poszanowaniu uprzednio uzgodnionych wytycznych Rady Europejskiej, jak również oświadczeń i deklaracji, w szczególności z dnia 25 listopada 2018 r. W szczególności Rada Europejska potwierdziła, że przyszłe stosunki ze Zjednoczonym Królestwem będą opierać się na równowadze praw i obowiązków oraz że powinny zapewniać równe warunki działania. Rada Europejska zwróciła się do Komisji, by bezpośrednio po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE przedstawiła Radzie projekt kompleksowego mandatu na potrzeby negocjacji w sprawie przyszłych stosunków z tym państwem. Rada Europejska stwierdziła, że będzie uważnie śledziła negocjacje i w razie potrzeby będzie udzielała dalszych ogólnych wytycznych politycznych.

8. Należy zatem rozpocząć negocjacje w celu ustanowienia nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Na negocjatora Unii należy wyznaczyć Komisję. W kwestiach dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Komisja powinna prowadzić negocjacje w porozumieniu z Wysokim Przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Komisję do rozpoczęcia negocjacji dotyczących nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Artykuł 2

Komisja zostaje niniejszym wyznaczona na negocjatora Unii.

Artykuł 3

Komisja prowadzi negocjacje w konsultacji z [nazwa specjalnego komitetu] i na podstawie wytycznych znajdujących się w załączniku.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący